

1 K 11,3-16: Závoj jako znamení podřízenosti?

Pavel zde jemu vlastním způsobem řeší jisté zlozvyky, jež rušily společná modlitební shromáždění v Korintě. Používá různé argumenty, mezi jiným i obraz "původ - rozvinutí (vyzařování)" (v. 7-10). Uprostřed tohoto úryvku pak poukazuje na vzájemnou odkázanost muže (Krista) a ženy (Marie) v řádu vykoupení (srov. Ga 4,4). Z toho plyne uzdravení hříchem porušeného vztahu mezi mužem a ženou (Gn 3,16).

- 3a** Mě však záleží na tom, abyste si byli vědomi, že hlavou každého muže je Kristus,
b hlavou (počátkem, původem) ženy (ženské bytosti) však muž,
c hlavou Krista (je) však Bůh.
- 4a** (Jako) každý muž, který se při (hlasité) modlitbě nebo proroctví *zabývá svojí hlavou* (svými vlasy, koketuje),
b zneuctívá **svou** hlavu (toho, kdo je mu hlavou - Krista),
5a (tak i) každá žena však, která při (hlasité) modlitbě nebo proroctví (ve shromáždění) *rozpouští své vlasy*,
b zneuctívá **svoji** hlavu (toho, kdo je jí hlavou - muž);
c neboť to je (přece) jedno a totéž, jako kdyby byla ostříhaná.
- 6a** Jestliže se totiž nějaká žena (svými vlasy) nezahaluje (nepokrývá svou hlavu vlasy),
b pak si má ty vlasy také nechat ustříhnout.
c Jestliže je však pro ženu potupou nechat si vlasy *odstříhnout* nebo zcela oholit,
d pak se má zahalovat (pokrývat hlavu účesem).
- 7a** Muž (mužská bytost) *sice jak známo není povinen* zahalovat si hlavu (účesem ani pokrývkou hlavy),
b protože je obrazem a *slávou* (vyzařováním, zjevením, manifestací, viditelným leskem) **Boží**;
c žena však je *slávou* (vyzařováním, rozvinutím, ozdobou, chloubou) mužovou (mužské bytosti).
- 8a** Vždyť muž *není* (nežije) z ženy (mužská bytost z ženské),
b nýbrž žena z muže (ženská bytost z mužské bytosti);
9a také přece (jak známo) nebyl muž **stvořen na základě** ženy,
b nýbrž žena *na základě* muže.
- 10** Kvůli tomu je žena *povinna mít moc nad* (svou) *hlavou* (ovládat svou hlavu, uchovávat ji v pořádku, nerozpouštět své vlasy při bohoslužbě; a to také) kvůli (z úcty k) andělům (vzhledem k jejich přítomnosti při bohoslužbě).
- 11a** *Nicméně* (není, nežije) ani žena bez muže,
b ani muž bez ženy **v Pánu**;
- 12a** neboť jako žena (Eva, *byla vytvořena*) **z** muže (Adama),
b tak také muž (nový Adam, Kristus, *byl zrozen*) **skrze** ženu (novou Evu, matku Mesiáše, Marii) -
c *to celé* (tj. oba vztahy původu - v řádu stvoření i v řádu spásy) však z **Boha** (pochází z Boha).
- 13** Posuďte sami! Hodí se to, aby se žena nezahalena (tj. s náhle rozpuštěnými vlasy) modlila (veřejně) k Bohu?
- 14a** *Ani příroda* vás sama (ze sebe) neučí,
b že pro muže, jestliže si *rozpustí dlouhé vlasy* (zabývá se svými vlasy, pyšní se jimi), je to *sice hanbou* (zohyzděním),
15a pro ženu však (naopak), jestliže si *rozpustí dlouhé vlasy*, že je to ozdobou (ctí, "slávou");
b neboť vlasy jsou *všem lidem* od přirozenosti) dány jako *pokrývka* (ochrana hlavy).
- 16a** Jestliže se však někdo chce veřejně přit:
b **My** takovouto zvyklost nemáme a (židokřesťanské?) **Boží** obce právě tak ne.
- 3a** Rád bych, abyste si uvědomili, že hlavou každého muže je Kristus,
b hlavou ženy muž
c a hlavou Krista je Bůh.
- 4a** Každý muž, který se modlí nebo prorocky mluví s pokrytou hlavou,
b zneuctívá toho, kdo je mu hlavou,
5a a každá žena, která se modlí nebo prorocky mluví s nezahalenou hlavou,
b zneuctívá toho, kdo je jí hlavou;
c je to jedno a totéž, jako kdyby byla ostříhaná.
- 6a** Jestliže si žena nezahaluje hlavu,
b ať se už také ostříhá.
c Je-li však pro ženu potupné dát se ostříhat nebo oholit,
d ať se zahaluje.
- 7a** Muž si nemá zahalovat hlavu,
b protože je obrazem a odleskem slávy Boží,
c kdežto žena je odleskem slávy mužovy.
- 8a** Vždyť muž není z ženy,
b nýbrž žena z muže.
9a Muž přece nebyl stvořen pro ženu,
b ale žena pro muže.
- 10** Proto má žena mít na hlavě znamení moci kvůli andělům.
- 11a** V Kristu ovšem není žena bez muže
b ani muž bez ženy,
12a vždyť jako je žena z muže,
b tak i muž skrze ženu
c – všecko pak je z Boha.
- 13** Posuďte to sami: Sluší se, aby se žena k Bohu modlila s nezahalenou hlavou?
14a Cožpak vás sama příroda neučí,
b že pro muže jsou dlouhé vlasy hanbou,
15a kdežto pro ženu ctí?
b Vlasy jsou jí totiž dány jako závoj.
- 16** Chce-li někdo umíněně na tom trvat, tomu říkám:
b Není to obyčejem ani u nás, ani v ostatních církvích Božích.